

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
---	---	--	--

Kecskemét, 1877. október 18.

No még oly népes és városunk értelmiségére nézve jellemző közgyűlést sem egyhamar látunk, mint mult vasárnap délelőtt a városi közgyűlési teremben, a „kecskeméti fogyasztási-egylet” megalakítása tárgyában tartatni czélzott közgyűlés volt. — Az aláírási ivre nevüket feljegyző körülből 200 egyén közül megjelent 8 — irva nyolcz — egyleti tagságra hajlandó egyén, többnyire olyanok, kik az egylet alakítása körül már kezdet óta fáradoznak, s létrejöttére nézve úgy a magánéletben, mint a sajtó terén minden telhetőt elkövettek; — kívülök más senki! — Valóban óriási szám, a kérdés általános érdekét s az aláírók mennyiségét tekintve.

Ez bizony elég nagy szégyen Kecskemét város értelmese és előrelátó lakosaira nézve s mi megvalljuk, nem kis erőre van szükségünk, hogy tollunkat a legnagyobb méltatlanság érzetének nyilvánításától visszatartsuk s valóban meg is érdemelnék azok, kik oly szép számmal írták alá az alakulandó egylet aláírási iveit, hogy neveiket — indolentiájuk illusztrálására — egyenként felemlítsük, mert legelső sorban is őket terheli a vád, hogy az életszükséglet képező egylet alakulása újra halasztást szenvedett; — de ez úttal nem nyulunk e szigorú fegyverhez, lakostársaink ismert ázsiai kényelme némi elnézést követel s különben sem akarunk Don Quichottei harczot vívni. — Bizonyára azt hitték az aláírók, hogy az egylet vezetésének terhe, ha az alakuló közgyűlésen megjelennek, csupán őket fogja terhelni.

Az egylet alakítását megkísérlő egyének teljesen jóhiszeműleg jártak el, mert a kibocsájtott aláírási iveket — a mint már fentebb említettük — rövid idő alatt mintegy 200 egyén írta alá, miből teljes joggal következtethető, hogy intelligenciánk nagy része felfogta az eszme horderejét és fontosságát s elhatározta az alakítandó egyletben részt venni és annak hasznait élvezni; — nem mondhatjuk tehát, hogy polgártársaink közönnyel nézték volna az indítványozók törekvését.

Az eszme városunkban új, annak gyakorlati keresztülvitele csak most kíséreltetik meg először s az eredmény még igen természetesen ismeretlen, nem csoda tehát, ha sokan ennek keresztülvitelébe beavatkozni s ezért felelősséget vállalni nem akarnak, de az egylet megalakításában fáradozó indítványozók körében a kivitel eszméje már annyira meg van érlelve, hogy teljes keresztülvitelére mi sem kívántatik egyéb, mint hogy az aláírók teljes számmal megjelenjen, a már kész és a gyűlésen bemutatandó alapszabályokat elfogadják s ezek alapján a választmányt megalakítsák. — A többi azután a választmány képessége, erélye és buzgóságától függ.

Igen, de már maguk a most elfogadásra ajánlott alapszabályok is legalább 30 egy-

leti tag jelenlétét kívánják arra nézve, hogy határozatképes közgyűlés tartathassék. — Ennél kevesebb tag tehát az egylet megalakulását sem határozhatja el; — nem kívánunk, nem várunk az aláíróktól mást, minthogy a közgyűlésen megjelenven, az alapszabályok letárgyalása és a választmány megalakítása által az egyletet megtestesítsék. — Ez az egyszerű alapszabályok mellett 1 órai elfoglaltatás, a mi pedig, úgy hisszük, nem túlzott kívánság az egylet által nyújtandó előnyökért.

A jelen alkalommal nem kívánunk kiterjeszkedni sem az alakítandó egylet által nyújtandó előnyökre, sem az alakulás és keresztülvitel módjára; — a helybeli heti lapok útján annyiszor és oly kimerítőleg voltak már e kérdések tárgyalva, hogy azok iránt minden olvasó kellőleg tájékozva lehet; — ismerheti az egylet előnyeit és hátrányait s bizonyára azon meggyőződésre kellett jutnia, hogy az egylet a mai viszonyok között nemcsak szükséges és hasznos, hanem nélkülözhetlen is. — Erről tehát bővebben nem beszélünk, hanem csupán azt jegyezzük még meg, hogy a vasárnapi közgyűlésen jelen voltak értekezletileg azt határozták, hogy nagyobb szerű és mindenestre tetemesebb előnyöket nyújtó fogyasztási-egylet alakítására még egy kísérlet tesznek s az érdekelteket az itteni gazdasági-egylet helyiségében tartandó közgyűlésre vasárnap f. hó 21-én délután 3 órára még egyszer meghívják. — Ha erre az aláírt tagok kellő számmal jelennek meg, úgy az egylet megalakul, — ha pedig a részvevési szándék az aláíróknál csak a papíron szerepel, úgy megalakítjuk a fogyasztási-egyletet szűkebb körben, de az eszmét elesni nem engedjük.

Bortermésünk érdekében.

A „Kecskemét” legközelebbi számának ujdonsági rovatában szóról-szóra ezt olvassuk: „Az elmúlt héten szüretelt az egész város, bor kevés és rossz, ára pláne semmi, sok helyütt még 2 frtot sem ígérték a törkös borért”.

Bortermelésünkről ezen úgy látszik minden komolyabb megfontolás nélkül csak laptöltelékre szánt bírálatot, a „Kecskeméti Lapok” is megerősíti, mondván: szüreteltünk, de rossz bort*), ezen öszhangzatos helyi tudósítások után méltán aggódhatnánk mi helyi termelők, (főkép ha azt is hinnünk kellene, hogy a kereskedői világ a helyi lapoknak ily szakértői bírálatát után indul bor szűkegleteinek beszerzésére), hogy a lefolyt két évi fáradozásaink és költségeinknek ily várvavárt gyümölcsét miként értékesíthessük, hogy a sokaknál ezen egyetlen pénzforrásból legalább az adóvégrehajtásnak elejét vehetnők! De hála a kereskedői praktikának, mely magát nem az elmélettel, vagy hivatlan szakismerők véleménye által vezeteti, hanem elviszi izlelő organumát a boros gazda pinchéjébe és saját észlelése és izlelése után szabja meg termelésünk árát. Így tapasztaltuk ezt a lefolyt szüret alkalmával is, s szemben azon állítással, hogy „bortermésünknak” ára „pláne semmi”, határozottan mondjuk, hogy törkölyös borunk 2 frtől 4 frt. 50 krig emelkedett; ezen szembetünő ár-

*) Nagyon sok szőlőtulajdonostul hallottuk, hogy rossz bora termelt s ennek alapján íratott meg a hivatkozott ujdonság. Ujdonság.

különbözetet pedig okozta azon körülmény, hogy a szept. 28-án történt korai fagy azon dülökben, hol a szőlő a legkedvezőbb időben is későbbben fejlődik, a fás, és gazdag termést hozott fiatal erőteljes szőlőket még nem kész érett állapotban találta, s így azok tovább fejlődése nemcsak megakadályoztatott, de a bekövetkezett esőzés folytán ily félérett állapotban rohadásnak is indult; az ily termések ára esett 2 frtig. Azonban határozottan állítom az illető ujdonság urakkal szemben, hogy amennyiben a jelzett korai fagy az ily helyeken ártott a bor minőségére, ugyanannyit használt ott, hol az a szőlőt már érett állapotban találta, nevezetesen: az úgynevezett „öreghegyben”, „Máriahegy” s az „új szőlők” emelkedettebb s ritkább homok talajú részein, mely részokről oly borok kerültek, melyeknél jobbat 1863 óta aligha izleltek az ujdonság urak. Ha a helybeli gazdasági egyesület mint legilletékesebb közeg, majdan alkalmat adna szakértői borbírálatra, ezen állításom igazolására engemet is készen találna.

Egy termelő.

Hazánk és a nagyvilág.

A belföldi kiválóbb híreket a következőkben állithatjuk össze:

A magyar aranyjáradékra az aláírás befejeztetett. A külföldi jegyzések eredménye egészben még ismeretlen. Berlinből és Bécsből érkezett hírek szerint Németország és Ausztria-Magyarország összesen 35 millió frtot írtak. Ebből Magyarország maga 12 milliót írt.

Tény az, hogy a magyar járadék az összes európai piacra felvétetett és habár az egész összeg nem is iratott alá, még sem lehet szó a magyar hitel megkárosításáról, mert a Rotschild consortium nyugodtan várhat, míg a viszonyok megjavulnak.

Meggyőződhetünk azonban arról is, hogy a külföldi pénzpiacokon nem uralkodik oly izgalmas érdeklődés járadékkölesünkről, mint — méltán — hazánkban és különösen a fővárosban. De ez természetes is. Künn tisztán a haszon hideg mérlegelése vezeti az aláírókat.

Mindenestre, a viszonyok alakulása folytán oly körülmények is játszottak közbe, melyek kétségessé teszik vala nemcsak a magyar, hanem bármely más állam által kibocsátani szándékolt kölcsön kedvező fogadtatását.

Nevezetesen több nappal az aláírási felhívás kibocsátása előtt hanyatló fordulat állott be az összes pénzpiacokon. London és Berlin felrugtatták a banklábát. Pénzszűke jelentkezett számos piacokon. Ezekhez járult legközelebb Szerbia közvetlen actiójáról terjesztett hír és az ebből merített azon következtetés, hogy monarchiánk nem fogja tétlenül élni Szerbia hitszegését és érdekeinket sértő föllépését.

A kölcsönnek legörvendetesebb jellege mindenestre az, hogy az ország maga nem csekély arányban járult az aláírásához. Az ország részvéte ezúttal összemérhetlenül erősebb, mint bármely magyar államkölcsön aláírásánál.

A képviselőház az elmúlt héten a szesadó törvényjavaslatot tárgyalta, mely egész politikai és vámközösségi vitává nötte ki magát.

Ezen törvényjavaslatnak mindenestre óriási fontosságot kölcsönöz azon körülmény, hogy a kiegyezési javaslatok elsejét képezi, és azon felelősségből indul ki, hogy el fog fogadtatni a közös vámterület.

Az ellenzék minden oldaláról özönnel hullanak a keményél-keményebb érvek a törvényjavaslat ellen. — Semmiesetre sem helyes taktika a kormány részéről, hogy nem a nagy és fontos intézkedések vitatásával kezdi a kiegyezés elfogadtatását, hanem a mellékes kérdéseknél, melyeknek elfogadása által aztán a nagy elvi kérdéseknek elébe vág.

A vita okt. 15-én fejeztetett be. Névszerinti

szavazás alá bocsátván a kérdés, 443 képviselő közül a javaslat mellett szavazott 141, nemmel 93. 209 képviselő részint távol volt, részint tartózkodott a szavazástól.

Ide vonatkozólag a „Pesti Napló“ ezeket írja: „A jég meg van törve; az első kiegyezési törvény megszavaztatott. 141 „igen“ képviselte a kormánypart phalanxát, 93 „nem“ az ellenzék erejét. A kormány nagyon örült az eredménynek. Megfogyva bár, de törve nem, él és uralkodik Magyarországon. Keresztülvihet az országgyűlésen mindent, ha úgy akarja. A vita nagy volt, négy-napig tartott“.

Ismét kalandos betörési híreket hoz az erdélyi határszélekről a táviró.

A „Romanul“ után a budapesti lapok azon meglepő hírt hozták, hogy magyar önkényes csapatok betörték Kis-Oláhországba.

Ha csakugyan történt betörés, — a mint a „Pesti Napló“ írja, — a mi mindenesetre még bizonyítást vár, az esetben szó sem lehet arról, hogy azt önkényes magyar csapatok tették volna. A hír ugyanis 5000 főnyi seregről beszél. — Ekkora magyar csapat Mehádia táján észrevétlenül összenem gyűlhetett. A szomszédos Hunyad-, Szörény-, Krassó-vármegyék lakossága tisztán oláh. Ép ez okból biztosan állítható, hogy a rámai magyar betörés üres ráfogás s az egész vakhír valamely, a hegyek közül kibukkant kóbor oláh csapat requisitójává reducálódik.

Ujabb értesülések megerősítik e föltevését. Egy bukaresti sürgöny okt. 13-iki kelettel azt mondja: Azon hirre, hogy magyar szabadcsapatok törtek be a határon, oda egy csapat-osztály vonult, de eddig semmire sem akadt. — Minden arra mutat, hogy az egész invasionalis ügy pusztá mystificatio.

Egy versio szerint egy honvédszászlóaljnak Orsovában tartott zászlószentelése adott volna okot a szóban levő hirre.

Az „Agence Russ“ hire teljesen humbugnak kvalifikálja az egész betörési hecczet, melyet a jámbor oláhok mindenfelé betörőket látó rettegésekben gondoltak ki. — A nevezett lap így ír: A hírek Romániába állítólag betört magyarokról helytelenek. A bajtamatok községeljáráság a hó eltávolítása végett megkésztetett határőrséget nézte felkelő bandáknak, s ezt rögtön megsürgönyözte a turn-severini praefektnek.

Feszült figyelemmel tekintett okt. 14-én az egész világ Franciaország felé. — Akkor kezdődtek ott meg a választások, melyek hivatta voltak dönteni a fölött: republika marad-e tovább is Franciaország, vagy újra a monarchia karjaiba dől.

Szokatlan részvétel mellett, de mintaszerűen rendben gyakorolták Franciaország választói legfontosabb alkotmányos jogukat. A hónapokon át ritka hévvel folyt választási mozgalom behatolt a főurak palotáiba s a parasztszék félreeső kunyhóiba. Mindenki az urnához sietett. A st.-germaini ódon főúri kastélyok, a bankár- és munkás-negyedek egyaránt elküldötték lakóikat a választó-helyiségekbe. Egész napon át óriási néptömegek hullámoztak a boulevardokon; de az utcákon s a szavazó helyek közelében elhelyezett rendőröknek nem

akadt dolguk. Reggeltől estig nyugalom volt mindenütt. A közönség mindenütt izgatva ugyan, de teljes nyugalommal várta az eredmények közzétételét, — melyek is a legújabb értesülések szerint a következőkben culminálnak:

Bele nem érte a gyarmatokat, megválasztott 201 conservatív és 314 republikánus képviselő. 14 pótválasztás szükséges.

Az eredményvel a küzdő felek egyike sincs megelégedve. A köztársaságiak megtartották ugyan a túlnyomó többséget, mely azonban még sem oly nagy, mint a régi volt. A kormánypart viszont 200 tagra szaporodott ugyan, de azért mégis minoritás és pedig tehetetlen minoritás maradt.

A küzdelem eredménye abban foglalható össze, hogy a francia nemzet nem ugyan MacMahon személyét, de a Broglie—Fourton-kormány politikáját a leghatározottabban elítélte.

A háború eseményeire vonatkozólag kínos híreket, megdöbbentő tudósításokat hoz a táviró az ázsiai harcztérről.

Moukthár pasa seregének egy része tönkrevérve, másik része Kars várába szorítva.

A szt.-pétervári hivatalos sürgöny, — melyet több oldalról megerősítenek, — következőleg írja le a borzasztó csatát:

Lazareff tábornok hadoszlopa f. hó 14-én megszállotta az orloki magaslatokat, elűzte onnét a török csapatokat.

Miután a mozdulat által az ellenséges haderő egy része meg volt kerülve, okt. 15-ére kitzetett az általános támadás Moukthár posztója ellen. E posztó kulcsát az arcvonalban a megerősített Adhár hegy képezte. Reggel 6 órakor megkezdődött az általános támadás, mely találó ágyútűzzel készítetett elő.

Délben Haiman tábornok fényes támadást intézett az Adhár hegy ellen és hatalmába kerítette ezt. E pont megszállása által Moukthár pasa hadserege át volt törve.

Egy részét, mely Karsnak fordult, Lazareff tábornok csapatai oldalból támadták meg, Haiman tábornok pedig üldözőbe vette. Délután 5 órakor az ellenség teljesen meg volt verve és szétszórva, temérdek holtat, több ezer foglyot és négy ágyút veszített.

Ugyaneznap a jobbszárnyon maradt három török hadosztály teljesen bekerítettett, nagy veszteségeket szenvedett és este 8 órakor kénytelen volt magát megadni. Sok fogoly ejtetett, köztük hét pasa, harminczkét ágyú és tömérdek hadiszer. Moukthár pasa Karsba menekült.

Disraeli első beszéde az angol alsóházban.

Negyven esztendeje, hogy az angol premier, lord Beaconsfield az angol alsóházba beválasztatott és negyven esztendeje lesz, hogy ott első beszédét mondta. A mi egy irónál annak első műve, ugyanolyan az államférfi első beszéde. Egyik sem határozó, sőt magasabb irodalmi fejlettségű és a politikai dicsőséggel elhalmozott pályájának végén az első fellépés mindkét esetben elveszti nagyobb jelentőségét. Ki itélné meg Göthét „Werther keservei“, Eötvösünket „Karthausi“ szerint, a mely művek

két klasszikus író kiforrotlan kedély- és eszmevilágot mutatják. Vannak azonban esetek, hogy egy költő mindjárt első művében teljes nagyságban jelentkezzen, mint Petőfi Aranyról mondja:

Más csak levelenkint kapja a borostyánt
S neked rögtön egész koszorút kell adni

és hogy egy államférfi első szónoklatával mintegy egész politikai egyéniségét kifejezésre juttatja; ha ugyan elvei, pártállása, működési köre idők multán változnának is. Érdekes lehet vizsgálni, mennyire függ össze az elvek hűségese követése a politikai jellemzőségeivel, de soha sem volna szabad ez irányban ítéletet hozni az idő, a viszonyok pontos figyelembe vétele nélkül. Korunkban az ismeretek mindinkább különvált szakokra levő szabatos felosztása mellett, melynek folytán ezek mindegyike mélyreható művelése által különös fontosságot nyer, nem egyes forgalomban levő általános elvek érvényesülése lehet a kérdés, hanem az érdemi meg a győzelem palmaágát, a ki a szellemi vívmányok birtokában a legtöbb eredményt képes felmutatni. Az államférfi nagyságát pedig kiválóképen annak elért sikerei szerint szokás mérni és ha a politika terén fényes név, személyes összeköttetések már a kezdőnek is alkalmasak biztosítani a sikert, annál nagyobb figyelemre és érdemre tarthat igényt az, ki egyedül szellemi tulajdonainak erejével küzdött fel magát a helyre, hol hazájának első sorban szolgálhat. Ilyen volt Disraeli. Mikor először az országgyűlésen feltűnt, egypár megelőzőleg irt országnyén kívül és a radikálisokkal való szövetezése, később azoktól elpártolása miatt O'Connell pártvezérükkel való legkevésbé udvarias vitaharc által támadt ominozus híretől eltekintve, nem volt egyéb, a mi iránta kiváló figyelmet kelthetett volna; sőt születésénél fogva egy oly osztályhoz tartozott, a melylyel szemben létező előítéletekkel még külön meg kellett neki küzdenie. Egy fiatal magyar életrajzírója azt mondja: „Mielőtt belépett volna, már számos ellenei voltak az alsóházban. Azon semmi féket nem ismerő szenvedély, a mely öntudatos fiatal lelkeket vezetni szokott, élességgel nyilvánult irataiban s mert személyek ellen is fordulnak nézetei, nagyon természetesen ezekben nyílt ellenségeket talált, míg más oldalról a nemes urak nem szivesen látták magok közt a zsidó származású ifjút megjelenni, kinek túlságos öntudata kiállhatatlan dőllyfő változott azok irányában, a kik a dőllyfőt eddigelé csak önmaguk által gyakoroltatva ismerék.“ Én azt hiszem inkább, hogy a radikál-pártból áttért ifjú képviselő iránt a konzervatívok nem viseltethettek még elegendő bizodalommal. De akármi lehetett is az oka, bizonyos, hogy míg más kezdőnek „maiden speech“-je iránt a ház mindig rendkívül nagy elnézést szokott gyakorolni, Disraeli irányában nagyon ellenségesen viselte magát. Beszédét, mely több mint fél óráig tartott, minden perczen gúnyos nevetés szakítá felbe, sőt vége felé oly zaj támadt, hogy tovább beszélnie lehetetlen volt. A zaj csillapultával azonban még egyszer felkelt és mennydörgő hangon így végé beszédét: „Ime elnök úr, lássa az emberek bölcsészi elfogultságát. Bizonyára szívemből szeretnék csak egy éljent is hallani, ha akár politikai ellenfelem szájából is. Azon fogadtatás által, melyet tapasztaltam, én egyáltalában nem vagyok meglepetve. Többször kezdtem én már sok dolgot és végre

TÁRCZA.

Grion báróné.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

— Ön nagy lelkű Falvassy úr — kiáltá a báró, — ez ígérete nyugodtá teszi szívem. — Ekkor még egyszer megszorítá Dorfer kezét alig hallhatóan e szavakat mondá: adja át e levelkét nőmnek ha meghaltam.

— Kezeihez fogom juttatni — válaszola Falvassy.

— Most pedig menjünk.

A két férfi ezután köpenybe burkolá magát s hintóba ülve, a dornbachi erdőbe hajtottak.

* * *

A dornbachi lovonatú vasút indóházában ezalatt egy három tagból álló társaság gyűlt egybe. — Karr kapitány, egy szép szőke fűrtű ember — egy huszár tiszt, — kit Dorfer estélyén is láttunk s egy ismeretlen, ki előtt egy dobozban műtőszerek állottak, melyek felismerhetővé tették benne az orvost.

Karr kapitány jóízűen szitta virginiáját, a teremben fel s alá sétálva.

— Ön igen szerencsés — szólt a huszártiszt Karr kapitányhoz, — Grion báróval vivhat, a ki talán régóta áll útjában.

Karr kapitány mélyebben húzta le fővegét fejére s mosolyogva mondá: „ma egy golyót röpi-

tek a báró fejébe s lehet, hogy holnap már a báróné szívében gyulasztok fel ezáltal egy szerelmi szikrát, mely szikra egyszer ha szívébe furódott, leomlanak a bástyák is, melyekkel eddig női erejüket erődíté“.

— Nagyon természetes, a báróné előtt nem maradhat már tovább titokban vagyoni tönkrejutása — s miután a báróné a tetszelgés s fényűzéshez szokott, azt hiszem, nem fogja kezecskéit a varrótűvel összeszurdálni, hanem maitressé lesz.

— Épen erre gondoltam, — mondá Karr, egyet pederve bajuszán — s fogadni mernék, hogy a börze embereit nem fogja előbb tenni nálamnál.

Az orvos ezalatt a műtőszereket törülgeté s csakis olykor tolta feljebb szemüvegét, midőn Karr kapitány beszélt.

— Mindenesetre ön lesz az első, kit Grion báróné szerelmével boldogítani fog — válaszola a huszártiszt, — eddig is ön irányában tanúsított legnagyobb rokonszenvet, a mely rokonszenv ezután azonban igen sokba fog kerülni kapitány úr.

— Ha a kártyákra festett dámákra ezeket kockáztattam, egy oly szép és előkelő kártyára mint a báróné, nem fogok sajnálni néhány ezerrel többet.

— Ha ezt a báróné hallaná! — jegyzé meg a huszártiszt.

— Azt hiszem — meg lenne velem elégedve — mert meggyőződnék, hogy jobban szeretem őt, mint Grion bárót, mert ez többet kockáztatott a kártyára s több időt is szentelt azoknak, mint a bárónénak.

E perczen gyorsan robogott el a főúton egy

hintó. „Ők megérkeztek — kiáltá a kapitány — „menjünk, hogy ne vádolhassanak elkéséssel“.

Félóra mulva két férfi állott egymással szemközt a kijelölt helyeken. Karr kapitány mellett Dorfer állott, míg Grion jobbán a huszártiszt foglalt helyet.

A báró a pisztolyt, mely kezében volt, görcsösen emelé fel, közelébb lépve a határponthoz.

A lövésre jelt adtak a segédek. A báró keze lecsüggedett. Karr kapitány gúnyosan mosolygott. Grion észrevevé ezt s erejét összeszedve felemelé újra a fegyvert. A segédek újra jelt adtak, mire két lövés dördült el csaknem egyszerre. A füst szétszórt s mind a két férfi séretlenül állott helyén. Karr kapitány arcába tódult a vér s dühösen kiáltá: fegyverem így nem hibázott még soha. A segédek megkisérték a kibékítést, de sikertelenül, mire újra megtöltettek a fegyverek. Grion reszketve nyult a fekete lepel alá s azután Dorfer sugott még valamit s ismét a térre lépett.

Néhány pillanat mulva újra eldőrdültek a fegyverek, mire egy tompa kiáltás volt hallható, a kiáltás Grion báró ajkairól hangozott el, ki a következő pillanatban már a földön hevert. Az orvos és a segédek oda siettek. A golyó Grion báró szívébe furódott — ő nem élt többé.

* * *

Az ember a sors labdájára, melyet az majd magasra emel, majd a porba taszít; azért ki mondhatja el magáról, hogy szép kéklő láthatára nem fog elhomályosodni? ki mondhatja el ünnepelettség közepett, hogy az maradandó lesz? ki mondhatja

gyakran sikerült. Leülök ugyan, de bekövetkezik még az idő, mikor meghallgatnak önök engem!" Ezen, helyzetéhez képest aránytalan önbizodalom bizonyos komikus színben tűnik fel, ha első beszéde folyamában azonkívül még így is nyilatkozik: „Ohajtanám, ha rábírnám a házat, hogy engedjen nekem öt percet. Ez nem sok. Úgy állok itt ma éjjel, ha formálisan nem is, de némi tekintetben tényleg, mint egy tekintélyes számú parlamenti pártnak szószólója. (Zajos nevetés.) Nos, hát miért nevetnek? Miért irigyelnek engem? Miért nem engedik meg nekem, hogy a gondolatot élvezzem, ha csak egy éjjel is? stb. stb.“ És mégis, ha nem üres elbizakodás, hanem alapos műveltség által sarkalt erős tetterejének nyilvánulása a helyzettel szemközt, a nagynak törpe látszata, Disraeli első fellépésének a komikum bizonyos jellemét kölcsönözte, bizonyos, hogy nagy terveihez később is következetes maradt és nem lehet tagadásba venni, hogy e rövid beszéd is, melyet azonfelül még meg se hallgattak, magán hordja a nagy szónoki tehetség vonásait, mely Disraelit azóta a classikus szónokok sorába emelte.

Fekete.

Mi történt a színházban?

Az egyesült fejedelemség lakói, — a nemzetközi jog, csak ily nevezést enged meg, — sokat tartanak az olaszok s francziákkal való rokonságukról, s magukat a dákok és rómaiak egyenes utódjaiknak vélik. E vélemény alapos vagy alaptalan voltát kimutatnia történetirők, ethnographusok és nyelvtudósok feladata. Tény, hogy az oláhok rokonságuk igazolása végett nyugati testvéreik közül különösen a francziáknak nyelvét és szokásaikat iparkodnak elsajátítani, s Párizsba járnak iskolába. Egyelőre azonban a nyelv mellett a szellemes francziának csak felszeregeit utánozzák, így egyesítve magukban két nemzet hibáit; de tán erényesebbek lesznek idővel, ha majd az olaszokra kerül a sor: qui vivra, verra! E vederemoig műveltségi átmenetes állapotukat Granger és Trefen igen alkalmas anyagnak találta három felvonásos bohózatos operette szerkesztésére, s megírta az „Arany chignon“-t, mely nálunk szombaton és vasárnapon került színre. A neveltségessé tett divatmajmolás egyébiránt a fennebbi rokonsággal nem dicsekvő nemzeteknek is betegsége, de ezek Hamlet tanácsára hallgatnak: and play the fool in their own house. A kiállítás nem nevezhető fényesnek, de szerény igényeinknek megfelelt. Az előadás ellen nincs kifogásunk. Szigligetiné rokonszenves hangján énekelte dallamait, melyek közül a legszebb a kártyavető dal s a felismerés áriája, mely utóbbit Pistollet-vel az egykori Castagnette együtt éneklé. De Lodoiska (Némethyné) dallamai sem voltak kevésbé kellemesek. Némethy, mint Gontram, kissé fagyos Don Juan volt; Don Juan ereiben, úr vagy paraszt legyen az, nem vér, hanem láva pezseg; az anyag mindig ugyanaz, s az eltérés csak a kitörés formájában nyilvánul, s ennek sohasem szabad szögletesnek lennie. Makó a kőéltánczos szerepében egészen otthon volt; ugyanezt mondhatjuk Bokody-. Szigligeti- és Balázsról. Az operettehez a zenét Jónás Emil írta.

Kedden Molière három felvonásos vigjátéka „A képzelt beteg“ (tulajdonképen „a magát beteg-

nek képzelő“), adatott elő ily című utójátékkal: „A doktorrá avatás szertartásai.“ A magát betegnek képzelő Argant Bokody személyesítette azon élethű modorban, mely e sokoldalú színészünk sajátja. Szirmayné mint Beline, Máthé Róza mint Angelika jól játszottak, de a második felvonásban előforduló szóváltást, sem az azt megillető finomsággal, sem az abban lévő fokozatos csipdesés ki-tüntetésével nem adván, érthetetlenek maradtak. Bókjaik sem állják meg a sarat; úgy mint ők, kis leányok és a köznépéből való asszonyok knixelhetnek, de nem eszes és művelt francia nők. Hetényi Cléantja és Némethy Cornél Lousonja dicséretet érdemel; Kövesi Sarolta mint Toinette izléssel és jól játszott, de kevesebbet, mint kellett volna; Szigligeti mint Tamás nézetünk szerint hibázott. A francia akármily gyorsan beszél, mindig érthető marad, s ezért még nem beszél rútot; a magyarnak időt kell engednie magának a beszédhez, ha nem akar rútot beszélni; a francia egy hangon cseveghet s a legkisebb szónoklati apparatus nélkül is érthető marad; a magyarban a szónak megsúly-zása oly mellőzhetetlen, hogy ennek elmaradása a mondatot értetlenné teszi, vagy valódi értelméből kifogatja. Molière Tamása nem érthetetlen, hanem bárgyú; próbálja meg egyszer Szigligeti az apparatus használatát úgy, a mint azt a bárgyú használja, s azt hisszük helyesebb felfogással játszók. Ezekre Szigligeti nem figyelt, s azért bár hallottuk mit beszél, nem értettük meg. Nagy mint Bonnefoi, akadozott. Egyszerre és mindenkorra kérjük, hogy szerepeire több gondot fordítson. A többi közreműködő ellen nincs kifogásunk.

Szerdán Souppé elpusztíthatatlan operettejét „A pajkos diákok“-at adták. Bokody mint Geyer, Makó mint Fleck, mulattatta a közönséget. Némethy és Némethyné a mesterlegény és kedvese szerepében énekelve diadalt ülhettek; ez operette zenéjét oly teljesen, főénekeseit oly tiszta hanggal és correct ütemmel már rég nem hallottuk színpadunkon; annál visszahatóbb volt az álangolok fellépése; az országiszerte uralkodó modor egyszerű utánzása kezd unalmassá válni, s e téren valami újítást ajánlunk. E darabot Narrey vigjátéka: „Női párbaj“ előzte meg. Hetényiné a spanyol nőt, Kövesi Sarolta az orosz játszott; mi a szerepeket megcserezték volna. Az előadás azonban így is sikerült.

Toldy István négyfelvonásos színműve „Kornélia“ ismertetését — olvasóink legnagyobb része előtt már ismeretes lévén — bizást elhagyhatjuk s azért magára az előadásra szoritkozunk. Kornéliát Hetényiné játszta; szerepében jártas, játékában mérsékelt volt; dicséretére mondhatjuk, hogy beszédével meggyőz, mert a mit mond, azt érzi is, vagy legalább érzeni látszik. Hetényi az élvsovár Gézát élethűen adta; Balázi mint Zoltán nem volt mindenütt kielégítő. A legközönségesebb dolgokról oly fontoskodó hangon és arczczal beszél, mintha világrendítő eseményekről volna szó. Nyugalma soha sincsen, mindig túlfeszített; érzellemmel beszél, a hol érzelmeiről szó sem lehet. Valamivel több mérsékletet ajánlunk e tehetséges és szorgalmas színészünknek. A többinek kevés mondani valónk van, de ez fontos: ne csak tudják szerepeiket, hanem ismerjék is.

el, hogy megelégedést visszatükröző arczára nem fog borzadt vonni a szenvedés? Csak egy óra! s minden megváltozhatik. A boldogságot, szenvedést válthatja fel, az ünneplést megaláztatás.

Egy ily óra volt a bárónéra nézve az, midőn férje levele neki kézbesített, melyben bevallá a bárónénak, hogy vétkes könnyelműsége s a báróné pazar fényűzése nemcsak hogy felemészté minden vagyonukat, de még tetemes adósságokba meríté. Midőn a báróné e sorokat olvasá, a kétségbeesés jelei mutatkoztak vonásain. Egy ideig nem akart hinni saját szemének, újra átfutá a sorokat és a betűk ott állottak, mint gyalázat s megaláztatásának rémképei.

E pillanat borzasztó volt a bárónéra nézve, egyik indulat a másikat váltá fel, kínos nyomást gyakorolva a báróné lelkére.

Szemei mereven függtek a levélen, melynek záradéka így hangzott:

„Isten önnel báróné, én tudom, hogy megbocsájthatlan vétket követék el ön ellen s ennek tudata utolsó órámban kigyóként mardosá lelket. Igaz ugyan, hogy önt és gyermekem bele-dobtam a szenvedés tengerébe, de ne átkozzon báróné, mert gondoskodtam megmentéséről. Dorfer, ki nem más, mint Falvassy, megígérte, hogy meg fogja önt menteni. Fogadja el mentő-kezeit, ő még mindig meleg érzelmekkel viseltetik ön iránt.“

Itt a báróné kiejté kezéből a levelet s egy pamlagra hanyatlott. Sirni akart, de a fájdalom, mely szívét égeté, nem engedé szemébe túlnulni a könnyeket. Kezeit összekulcsolva, fejét a pamlag váncosára hajtá. E perczen zongora hangjai ütök

még fülét, az „O mily szép az élet“ című melodiat játszó.

A báróné felegyenesedett, a fejké alól kibontakozott fürtjei lehullottak vállaira.

Niobe alakja nem lehetett meghatóbb, mint a báróné e pillanatban.

IX.

Fél év mult el a fentebbi események után, a midőn elbeszélésünk története a magyar fővárosba vezet.

A tél kimerült hideg dühében s uralkodóvá a játszi tavasz lőn. Az égen a nap ünnepi fényben tündöklött s Duna tükrére bocsájtott sugarival csókoltatá a folyam hullámain.

Mindenütt új élet! Új élet a természetben, új élet a fővárosban, melynek lakói engedve a meleg sugarak csábjainak, felkeresték a sétatölglye- ket. Fiatal hölgyecskék divatos öltözkében, bámész- kodó uracsok zvikkerjeikkel láthatók mindenütt.

Egy ily csoport hullámozott fel s alá a Duna partján is a rakpart hosszában. A rakparti rács- zat egyik oszlopánál egy férfi állott, kibén Fal- vassyra ismerünk. Szemei a folyam tükrén tévely- genek. Arcza, a mióta őt nem láttuk, nem sokat változott, homlokán képződött ugyan egy redő, melyet azonban nem az idő, hanem azon bánat, melyet nem volt képes száműzni — rajzolt oda. Mozdulatlanul állott egy ideig, midőn egy ismeretes hang felébreszté őt merengéséből.

— Falvassy te itt? — hangzék el egy uracs ajkairól, miközben kezével Falvassy vállát érinté. A megszólított feltekintett, ajkai mosolyra nyíltak s karjaiba rohant a fiatal embernek, ki

— Szücs Imre volt országgyűlési alsókerületi képviselő barátai által indítványozott egyszerű sir- emlék, az elhunyt választói s tisztelői köréből gyűjtött pénzen beszerezte, folyó évi szeptember hónap 28-án a szentháromsági sirkertben felállítá- tott; folyó hónap 17-én pedig, mint halála másod- dik évfordulóján, az elhunyt barátai közül hatan a sirhalmot meglátogatván, kegyeletük jel- vényéül arra csinos koszorút függesztettek. Leng- jen áldás és béke a tevékeny polgár, jó hazafi és derék tisztviselő hamvai felett!

— A lefolyt héten szeszélyes időjárásunk volt. A hét elején a mosolygó nap sugarai melegséget árasztottak mindenüvé s teljesen elhitették velünk, hogy most van „a vénasszonyok nyara“, de a hét utoljában a zord szeles őszi időjárás bizony ráutalt a télkabátokra.

— Folyó hó 25-én azaz csütörtökön színre kerül Molière egyik remek műve: „A fősvény“. A czimszerepet Bokody Antal a helybeli szintársulat egyik kitűnő tagja fogja játszani, ki több jeles szerepében nagy tetszést aratott már nálunk. Különösen felhívjuk az előadásra a n. é. közönség figyelmét, mert „A fősvény“ egyike Bokody úr leg- kiválóbb alakításainak, mely mindenestre élvezet- tet ígér azoknak, kik a classicus színműirők mes- ter alkotásaiban gyönyörködni ohajtanak. Miután pedig a színész kedélyére, további munkakedv- rére igen nagy befolyással van az, hogy mily érdekl- dést mutat a közönség jobb szerepei iránt, felette kívánatos volna, ha „A fősvény“ előadása iránt érdeklődést mutatna tömeges megjelenésével a köz- önség, mert ez biztatóul szolgálna arra, hogy Bokody úr több classicus műben mutassa be magát.

— A magyar arany járadékkölcsön, mely iránt a hazában oly nagy volt az érdeklődés — Fran- czia és Angolországban kedvezőtlenül fogadtatott, mely a Rotschild consortiumot is megdöbbentette.

— Vigyázni kell még a vevőkre is. A mult keddi hetivásár alkalmával egy asszony a csizma- diákat járta be s mindenütt az árak után tudako- zódott, míg egy mesternél a körülmények ked- vezvén, egy alkalmas pillanatban egypár csizmát a hóna alá vett s ellillant. Csakhamar észrevette a mester a hiányt s utána sietvén a tolvajnak, azt még a csizmadiák között utóleré, s az összecso- dult nép tetszése között jól elverte. Az asszonyt hason tetteréről már ismerte a rendőrség, valószí- nűleg rendes kereseti forrást használta, melyért midőn jól elpáholta, már véradót is fizethetett.

— A balázs-pusztai rablógyilkossági ügyben, melyet lapunkban is ismertettünk, O. J. törvény- széki jegyző, mint vizsgáló bíró, Szabadszállására utazott.

— A ref. főiskolai zenekar a mult hét folya- mán újra megalakult s legközelebb megkezdé ta- nulmányait.

— Ajándékozás. Nagy Imréné asszony szer- kesztőségünkhöz a török sebesültek javára 10 déka tépést küldött, melyet rendeltetése helyére juttá- tunk. Fogadja érte köszönetünket.

— Ki a nagyobb mester. Ráth Károly buda- pesti főpolgármester kis unokája azzal a gyerme- kes kérdéssel lepte meg a napokban nagyanyját, hogy tulajdonképen hány éves a nagyobb mester,

nem volt más, mint ama Bertényi, kivel nyolcz év előtt már a nőgyelet báljában találkoztunk N.-ben.

— Csakhogy újra láthatlak, — szólta ez, mi- után barátja karjai közül kibontakozott, — körül- belül 8 éve már, hogy nem láttuk egymást, s így azt hiszem, miszerint igen sok érdekes dolgot fo- gunk egymásnak elmondhatni a nyolcz év törté- netéből.

Ismerősöknek — kik csaknem egy évtizeden keresztül nem látták egymást — mennyi mondani valójuk van. Mindegyik kérdez s mielőtt felelné, a másik már újra kérdez.

És így nem csudálhatjuk, hogy Falvassyt és Bertényit még ugyan e nap estéjén is együtt lát- tuk Pest egyik látogatottabb vendéglőjében. Ekkorra elbeszéltek egymásnak a velők történetek érdeke- sebb mozzanataikat s megismertették egymás hely- zetét, legalább ezt gyaníthatjuk párbeszédükből, melyet figyelemmel kísé- rünk.

— Te barátom valóban csodálatos természetű vagy — szólta Bertényi, — hogy még most is oly lehangolt s nyugtalan vagy, midőn már kincseket halmozál kincsekre, midőn nincs vágyad, melyet nem tölthetnél be.

— Félek barátom — válaszolá Falvassy —, hogy nem leszek nyugodt soha, engem a sors szenvedni teremtett.

— Ugyan hagyj fel a sohajtozással, mely épen nem illik egy pénztörsér ajkaira. Neked van pénz, a mi a jelen század eszményképévé lőn s ezzel száműzhetisz minden más képet, mely valaha szivedbe vésődött. Szórakozzál s feledni fogsz.

(Folytatása következik.)

a házmester-e vagy nagypapája a polgármester. A nagymama a kiváncsi megnyugtatóra a nagypapa részére döntötte el a kérdést.

— **A kecskeméti gazdasági egyesület f. hó 21. d. e. 11 órakor saját helyiségében a kosárfőnás tárgyában választmányi ülést tart, melyre a választmány tagjai meghívattak.**

— **Meghívás.** A kecskeméti természettudományi társulat ez évi működését f. hó 24-én — szerdán — délután 5 órakor a főreáliskola tanári termében a második szakosztály szakülésével fogja megkezdéni. — Hanusz István úr a következő cz. felolvasást fogja tartani: „Prairie Csongrád megyében“, melyre a társ. tagok és a t. közönség meghívattak. — A felolvasás végeztével választmányi gyűlés fog tartatni. — Kecske-mét, 1877. október 17-én. Szakács István, társ. titkár.

— **Értesítés.** A kecskeméti közs. tanítótestület f. október hó 21-én délelőtt 10 órakor a szokott helyiségben rendes havi közgyűlést tart, melyre a t. tagtársak tisztelettel meghívattak. — Kecske-mét, 1877. október hó 17-én. Gótsch József, egyl. jegyző.

IRODALOM.

— Megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldött a „Magyar könyvesház“ 38—43. fü-

zete, tartalmát képezi: „Irka-firkák“. Tóth Kálmántól és „Feltámadás után“. Elbeszélés Margitay Dezsőtől. A két hármás füzet ára egyenként 60 kr.

— Burger Zsigmond özvegye kiadásában megjelent „A szegedi képes naptár 1878-ki közönséges évre“. Ára 30 kr.

— Aigner Lajos, továbbá Dobrovsky és Franke czégek beküldték „az újabb és jelesebb magyar könyvek jegyzékét, melyek könyvkereskedésükben kaphatók. — A jegyzékek kívánatra ingyen küldetnek meg.

— **Értesítés.** Tisztelettel batorodom az érdeklődő t. cz. közönséget értesíteni, miszerint a „Jogász Naptár“ 1878. évi II. évfolyama e hó második felében fog megjelenni. Alig szükséges a figyelmeztetést kockáztatnom, hogy a naptár ez idén is hivatalos adatok alapján lévén szerkesztve, a legmegbízhatóbb lesz. Megjegyzem, hogy ára ez idén is 1 frt. 50 kr. lesz, s hogy az előfizetési pénzek csakis főbizományomhoz Tettey Nándor és Társa könyvkereskedésébe (Budapest, váci-útca) küldendők, annak lévén átadva a kezelés és szétküldés. Becses, sőt fokozott mérvű pártolást értesedezve vagyok tisztelettel Szántó József, köz- és váltó-ügyvéd.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. október 19.

Tisztabúza m.-máza	74—78 kl.	11.35	któl 12.—	krig.
Elegy „ „	73—74 „	8.12 „	8.50 „	„
Rozs „ „	70—72 „	7.07 „	7.45 „	„
Árpa „ „	60—62 „	6.80 „	7.16 „	„
Zab „ „	36—40 „	6.30 „	6.60 „	„
Köles „ „	„	6.50 „	6.80 „	„
Kukoricza csöves	„	3.40 „	3.60 „	„
Burgonya	„	1.20 „	2.20 „	„

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
Dr. TASSY PÁL.

NYILTTÉR.

Bucszás.

Kedves kötelességemnek tartom itteni barátaim és jó ismerőseimnek, elköltözésem alkalmából istenhozzádot mondani és az irántam tanúsított jóindulatukért köszönetemet kifejezni, kérvén engem továbbra is szives emlékeztükben megtartani.

Bleyer Ignác.

H I R D E T É S E K.

Semmi sem jobb a haj **növésének**

fentartására és előmozdítására,

mint az oly ismeretes és híres, orvosi tekintélyek által megvizsgált, a legfényesebb sz-

kerrel koszorúzott, ő es. kir. Felsőge a császár által kizár. szabadalmazott

Rezeda-göndörítő-pomádé,

mely rendszeresen használva a haj legkopaszabb helyein is dús hajzatot növeszt; az ősz és vörös haj sötét színt nyer; a hajtalajt csodás módon megerősíti, néhány nap alatt tökéletesen megszünteti a korpa képződését, a haj kihullását a legrovidebb időn egészen megakadályozza, a hajnak természetes fényt és

hullámos alakot

külsőnöz és a legkésőbb korig megvédi a megöszülés ellen.

Főltte kellemes illatánál és díszes kiállításánál fogva ezenkívül a legfinomabb toalett-asztalnak is díszére válik.

Egy tégely ára használati utasítással (hat nyelven) 1 frt. 50 kr., postán küldve 1 frt. 60 kr.

Ismét eladók illő leengedésben részesülnek.

Gyár és központi szétküldő-raktár

POLT KÁROLY illatszert-gyárosnál Bécsben, VIII. ker., Józsefváros, Piaristengasse 14, saját házában, hová minden írásbeli megrendelés intézendő, és a hol vidéki megrendelések az összeg beküldése vagy postai utánvétellel a leggyorsabban teljesíttetnek.

Kapható: Budapest Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerész uraknál. 200 (20—1)

SZÉPSÉG! IFJÚSÁG!

Felülmulhatatlan bőrszépítő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve, a hivatalosan megvizsgált, kitünő, ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től, Párisban. 201 (50—1)

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépség- és leglényesebb és leghatásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, pürsének, kiütések, himlőhelyek, sümör stb. biztos eltávolítására. A RAVISSANTE az arczszínek feltünően szép, halványrózsaszínű báronszerű fiatal üdéséget ad, a bőrt és kezeket gyöngéddé teszi, a lég behatástól megóvja, s gyöngéd bőrt szerez a legkésőbbi öregségig.

Kapható: Budapest TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész úrnál, **Kecskeméten** MOLNÁR JÁNOS és KATONA ZSIGMOND gyógyszerész uraknál. Egy csomag ára 1 frt. 50 kr.

8424.
1877.

Hirdetmény.

Kalics Mihály, mint a pusztaszeri újabb kiosztású földek 31-ik részletének bérlője, a bérléttől bíróság elmozdítottván, ezen földnek a még hátralevő egy évrei hasznóbérbeadása a 8424/1877. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett s árverési határidőül f. évi október hó 26-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetet, melyre vállalkozni akarók 100 frt. bánatpénzzel megjelenésre ezennel felhívattak.

Kecskemét, 1877. október 19-én.

202 (1—1) **A gazdasági osztály által.**

Nyilvános jelentés!!

Kedvezőtlen viszonyok kényszerítettek bécsi telepünk megszűntetésére, és egész áruaktáruknak a gyári áron sokkal alább történő elárulására. Gyors eladás elérése végett **1 frt. 6.15** esekély a csak **1 frt. 6.15** árért a következő czélszerű és jó árúkat adjuk, és pedig:

- 1 pontossági óra, hozzá illő hosszú lánczczal; pontos járásért egy évi kezesség nyújtatik.
- 1 asztali lámpa biztonsági lángcsappal, igen czélszerű.
- 1 asztal-terítő, elegans és szingzagad, finom angora-gyapjából.
- 10 aczélmetszeti kép, híres mesterek másolatai, melyekkel 2 szobát lehet feldíszíteni.
- 1 thea-főző készülék, melyen 2 perc alatt a legjobb theát főzhetni.
- 1 terracotta-szobor, egyúttal gyujtókészülék, finom kivitelben, diszül szolgál bármely szalon-asztalnak.
- 1 dominó-játék, teljesen hozzá illő faladikában.
- 1 cukor-szelence, paliszander-fából, legszebb faragványokkal kirakva, csapó zárral bezárható.
- 1 cukor-fogó, örökké fehérén maradó fémből.
- 6 db. illatos egészszégi szappan, dr. Dupontól.
- 6 asztali kés erős nyélben, aczél pengével.
- 6 asztali villa erős nyélben.
- 6 evőkanál, es. kir. szabadalommal, melyek mindig fehérek maradnak.
- 6 kávékanál, es. k. szab., melyek mindig fehérek maradnak.
- 1 leves-szedő, es. k. szabadalommal, tömör.
- 1 tejszedő, es. k. szabadalommal, tömör.

192 (10—2) **50 darab.**

Az összes, itten felsorolt 50 darabnak ára együttvéve csak frt. 6.15.

Az összes árúért kezesség nyújtatik.

Czim: Vereinigte Export-Compagnie Wien, Burgring, 3. Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöltetnek.

Néhai Csillag Márton-féle

kerekegyházi birtok

kedvező feltételek mellett szabadkézből eladandó; — értekezhetni felvilágosítás végett **Hellsinger Regina** aszszonysággal, Szécsényi-tér 269. sz. 195 (3—2)

Hirdetmény.

Fülöpszállás város közbirtokosságának folyó évi 12. számú határozatával az öt tulajdonjoggal illető **Páka-pusztá egy részének, vagyis 150 catastralis holdnak** eladása rendeltetvén el, ennek a helyszínen leendő nyílt árverés útján eladására határidőül folyó évi október hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája tűzetik ki.

Miről a venni szándékozók azzal értesítettnek, hogy zárt ajánlataikat 10% bánatpénz esatolása mellett folyó évi október 21-ik napjáig a város főbírájához benyújthatják, megjegyeztetvén, hogy a pusztá rész 50 és 25 holdas darabokra szaggatva fog árverés alá bocsáttatni.

Az árverésre vonatkozó feltételek a város közházánál bármikor megtekinthetők.

Kelt Fülöpszállásán, 1877. okt. 1.

Péli János, főbíró.

189 (3—3)

Árlejtési hirdetmény.

A kecskeméti kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, hogy a kecskeméti kir. törvényszék börtönei számára következő szükségletek, u. m. az **ágyakba való szalma, mosó-szappan, olaj, fagygyűgyertya, petroleum** szállítása az 1878. év január hó 1-ső napjától bezárólag azon évi december hó utolsó napjáig terjedő időtartamra f. évi október hó 22-én (azaz 1877. október hó 22-én) d. e. 9 órakor Kecskeméten a kir. ügyészség hivatalos helyiségében a legkevesebbet vállalkozónak ki fog adatni. Az árlejtés az új mértékek szerint fog történni.

Tartoznak a vállalkozni kívánók, és pedig az írásbeli ajánlattevők az árlejtésre kitűzött határidő elérése előtt írásbeli ajánlatukhoz zártan 50 frt. bánatpénzt letenni.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban alulírottul bármikor betekintheők.

Kelt Kecskeméten, 1877. okt. 3-án.

Madarassy László, kir. ügyész.

194 (2—2)

Jó száraz tölgy tűzifa és nyárfa

kézpénz fizetés mellett jutányos árban kapható

Lichtner Dávid és fia fakeskedésében.

190 (3—3)